

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 539/2022-37

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **Majetkový Holding, a. s.**, IČO 35 823 364, Staromestská 3, Bratislava, zastúpenej Mgr. Martinom Babčaníkom, advokátom, Oravská ulica 1348/8, Miloslavov, proti postupu Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní sp.zn. 7Er 809/1996 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní sp. zn. 7Er 809/1996 **bolo porušené** právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Sťažovateľke **priznáva** finančné zadosťučinenie **2 000 eur**, ktoré **je** jej Okresný súd Spišská Nová Ves **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
3. Okresný súd Spišská Nová Ves **je povinný** nahradiť sťažovateľke trovy konania **739,66 eur** a zaplatiť ich jej právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Ústavnej sťažnosti vo zvyšnej časti **nevychováje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Uznesením č. k. IV. ÚS 539/2022-14 z 27. októbra 2022 prijal ústavný súd v celom rozsahu na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť sťažovateľky doručенú ústavnému súdu 6. septembra 2022. V predmetnej ústavnej sťažnosti sa sťažovateľka domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva

na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves (ďalej len „okresný súd“ alebo „exekučný súd“). Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietahov a priznal jej primerané finančné zadost'učinenie 2 000 eur.

2. Uvedené uznesenie bolo prijaté vo IV. senáte ústavného súdu zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Ivana Fiačana (sudca spravodajca). Po prijatí Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na rok 2023 (ďalej len „rozvrh práce“, dostupný na webovom sídle ústavného súdu) sa sudca spravodajca Ivan Fiačan od 1. januára 2023 stal členom III. senátu ústavného súdu. V zmysle čl. II bod 5 a čl. XI bod 1 rozvrhu práce je preto na rozhodnutie vo veci príslušný III. senát ústavného súdu v zložení uvedenom v záhlaví tohto nálezu.

3. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a zo spisu okresného súdu sp. zn. 7Er 809/1996 zistil ústavný súd nasledovný skutkový stav:

4. Sťažovateľka je oprávnenou v exekučnom konaní vedenom na okresnom súde proti povinnej, predmetom ktorého je vymoženie sumy 27 012,53 eur s príslušenstvom. Do konania vstúpila dňom 20. apríla 2006, keď nadobudlo právoplatnosť uznesenie okresného súdu o povolení zmeny na strane oprávneného. Pôvodne povereným súdnym exekútorom bol JUDr. Jozef Šváb, ktorý realizoval exekúciu predajom nehnuteľností povinnej na verejnej dražbe 9. apríla 1999, na ktorej udelil príklep úspešnému vydražiteľovi, exekučný súd uznesením zo 6. apríla 2000 udelený príklep schválil. Súdny exekútor realizoval 4. októbra 2006 rozvrh výťažku a návrhom z 2. februára 2007 navrhol súdu jeho schválenie. Exekučný súd uznesením z 21. mája 2007 rozvrh realizovaný súdnym exekútorom schválil (výrok I) a námietky oprávneného (sťažovateľky) zamietol (výrok II). Na odvolanie sťažovateľky Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 4CoE 350/2009-162 z 28. januára 2010 uznesenie exekučného súdu, čo sa týka výroku I, zrušil a vec vrátil exekučnému súdu na ďalšie konanie.

5. V priebehu konania exekučný súd na návrh oprávneného (sťažovateľky) uznesením zo 4. júna 2009 rozhodol o zmene súdneho exekútora a vykonaním exekúcie poveril JUDr. Vieru Uhríkovú. Pôvodný súdny exekútor nevydal novej súdnej exekútorke finančné prostriedky predstavujúce najvyššie podanie v realizovanej dražbe nehnuteľností dobrovoľne, preto mu exekučný súd túto povinnosť uložil uznesením z 21. novembra 2011. K splneniu povinnosti zo strany súdneho exekútora nedošlo. Na výzvy okresného súdu reagoval konštatovaním, že finančnými prostriedkami nedisponuje a je proti nemu vedené trestné stíhanie.

6. Po zániku funkcie súdnej exekútorke JUDr. Viery Uhríkovej predmetnú exekúciu viedla súdna exekútorke JUDr. Denisa Uhríková a po zániku jej funkcie bol vykonaním exekúcie poverený JUDr. Peter Kuna.

7. Aktuálne konajúci súdny exekútor podal 5. januára 2021 podnet na exekučný súd na čiastočné zastavenie exekúcie, a to vo výške dosiahnutého výťažku z predaja nehnuteľností 23 466,56 eur, keďže podľa jeho názoru nie je možné realizovať rozvrh výťažku z predaja nehnuteľností, tak ako to predpokladá zákon.

8. Sťažovateľka reagovala podaním z 31. marca 2021, v ktorom vyjadrila svoj nesúhlas so zastavením exekúcie, podľa nej je nevyhnutné, aby súdny exekútor v súlade s ustanovením § 154 a nasl. Exekučného poriadku v znení platnom do 31. marca 2017 realizoval rozvrh výťažku z dražby povinnej tak, aby tento mohol následne exekučný súd schváliť. Exekučný súd na vyjadrenie sťažovateľky a jej žiadosť o pokračovanie v exekučnom konaní nereagoval. Exekučný súd výzvou z 28. apríla 2022 vyzval sťažovateľku, aby sa vyjadrila k návrhu na zastavenie exekúcie. Sťažovateľka reagovala podaním z 29. apríla 2022, v ktorom opätovne vyjadrila svoj nesúhlas so zastavením exekúcie. Exekučný súd ani na toto podanie nereagoval. Sťažovateľka podala 8. júna 2022 predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, ktorú predseda okresného súdu v odpovedi doručenej sťažovateľke 25. júla 2022 vyhodnotil ako neopodstatnenú. Podľa vyjadrenia predsedu okresného súdu, pokiaľ súdny exekútor reálne nedisponuje s výťažkom z dražby nehnuteľností povinnej, nemôže tento výťažok rozvrhnúť.

9. Sťažovateľka si uplatnila nárok na náhradu škody spôsobenej pôvodným súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Švábom podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov proti Slovenskej republike vo výške 17 617,62 eur s príslušenstvom. Rozsudkom okresného súdu č. k. 9 C 183/2013-118 z 10. februára 2015 v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 11Co 132/2017-162 z 21. novembra 2018 jej bola náhrada škody priznaná, avšak k dobrovoľnému plneniu zo strany Slovenskej republiky dosiaľ nedošlo a žalovaná Slovenská republika napadla uvedený rozsudok krajského súdu dovolaním na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktorý zároveň odložil vykonateľnosť napadnutého rozsudku.

10. Po podaní ústavnej sťažnosti okresný súd uznesením zo 17. októbra 2022 vyhlásil exekúciu v časti vymoženej istiny za neprípustnú a v tej časti exekúciu zastavil. Okresný súd týmto uznesením zároveň zastavil konanie o schválenie rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľností konanej 4. októbra 2006. Proti uzneseniu podali odvolanie sťažovateľka aj povinná.

11. Ústavný súd dopĺňa, že napadnutý postup okresného súdu v exekučnom konaní bol už predmetom prieskumu ústavného súdu v konaní o ústavnej sťažnosti [REDAKOVANÉ], ktorá je v danom exekučnom konaní v postavení povinnej. Nálezom č. k. I. ÚS 346/2022-63 z 27. septembra 2022 ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a vzhľadom na dĺžku konania, ktoré bolo iniciované ešte v roku 1996, aj jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie a na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd priznal sťažovateľke primerané finančné zadost'učinenie vo výške 12 000 eur, náhradu trov právneho zastúpenia a prikázal okresnému súdu konať bez prietahov. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti (namietané porušenie základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 ods. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj prevyšujúcej časti požadovaného finančného zadost'učinenia) nevyhoviel.

II.

Argumentácia sťažovateľky

12. Sťažovateľka uvádza, že právna a faktická zložitosť veci je nízka, keďže ide o exekučné konanie, ktoré je uviaznuté vo fáze rozvrhu výt'azku z dražby nehnuteľností, sťažovateľka ako oprávnená v exekučnom konaní opakovane žiadala exekučný súd, aby pokračoval v exekučnom konaní, no exekučný súd dlhodobo na žiadosti sťažovateľky nereflektuje. Sťažovateľka prízvukuje, že exekučný súd má zákonnú povinnosť pokračovať v exekučnom konaní, pričom poukazuje na závery zrušujúceho uznesenia krajského súdu č. k. 4CoE 350/2009-162 z 28. októbra 2010, podľa ktorých by mal okresný súd najskôr opätovne rozhodnúť o rozvrhu výt'azku z dražby realizovanej súdnym exekútorom JUDr. Jozefom Švábom zo 4. októbra 2006 a tento neschváliť.

13. Právny názor okresného súdu vyjadrený jeho predsedom, ktorý sa odvoláva na skutočnosť, že súdny exekútor nemá výt'azok z predaja nehnuteľností reálne k dispozícii, považuje sťažovateľka za nesprávny. Sťažovateľka tvrdí, že len na základe exekučným súdom schváleného rozvrhu výt'azku je možné s účinkami pre toto exekučné konanie konštatovať, aká časť výt'azku pripadá na trovy exekúcie, aká časť výt'azku pripadá na uspokojenie vymáhanej judikovanej pohľadávky sťažovateľky, prípadne iných veriteľov a v akom rozsahu ostáva exekučne vymáhaná pohľadávka neuspokojená a je potrebné v exekúcii pokračovať.

14. Sťažovateľka preto postup okresného súdu považuje za vedomú procesnú nečinnosť založenú na nesprávnom právnom posúdení veci, v dôsledku ktorej je jej odopieraná možnosť domáhať sa ochrany svojho judikovaného práva v exekučnom konaní, a preto tvrdí, že okrem porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru dochádza popísaným postupom okresného súdu aj k porušeniu jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

15. Svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodňuje sťažovateľka tým, že zbytočné priet'ahy v konaní sú spôsobované výlučne nečinnosťou exekučného súdu, ona sama k tomuto stavu nijako neprispela a svoje poplatkové povinnosti riadne plnila, stav právnej neistoty sa zároveň prehlbuje nielen na strane sťažovateľky ako oprávnenej, ale aj na strane povinnej. Sťažovateľka sa reálne nevie domôcť súdnej ochrany svojho práva.

III.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľky

16. Okresný súd vo vyjadrení k ústavnej sťažnosti podrobne zrekapituloval doterajší priebeh konania. Uviedol, že v konaní o náhradu škody proti štátu iniciovanom sťažovateľkou a vedenom pod sp. zn. 9C 183/2013 dovolací súd uznesením č. k. 2Cdo 222/2020 z 18. augusta 2022 dovolanie Slovenskej republiky ako žalovaného v uvedenom konaní odmietol, a tak bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté, že sťažovateľka sa domohla od žalovanej Slovenskej republiky náhrady škody vo výške 17 617,62 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 2,47 % ročne od 22. februára 2013 do zaplatenia spolu s náhradou trov konania v súvislosti s nezákonným postupom súdneho exekútora JUDr. Jozefa Švába v exekučnom konaní č. k. EX 340/1996. V nadväznosti na to preto exekučný súd uznesením zo 17. októbra 2022 vyhlásil exekúciu za neprípustnú v časti istiny priznanej rozsudkom okresného súdu v konaní sp. zn. 9C 183/2013.

17. Okresný súd sa vyjadril, že pokiaľ novo menovaný súdny exekútor JUDr. Peter Kuna nedisponoval výťažkom z dražby nehnuteľností povinnej, nebolo možné realizovať jeho rozvrh s jeho následným schválením exekučným súdom, pretože tento náhradný súdny exekútor by navrhoval rozvrhnúť niečo, čím reálne a podľa jeho skutočných vedomostí nedisponuje. Okresný súd zdôraznil, že celá situácia vznikla predovšetkým v dôsledku nezákonného postupu pôvodného súdneho exekútora JUDr. Jozef Švába, ktorý vymožené peňažné prostriedky nepreviedol na účty po ňom v exekúcii pokračujúcich súdnych exekútorov, pričom z tohto konania pôvodného súdneho exekútora bol sťažovateľke už toho času právoplatne priznaný nárok na náhradu škody vo výške 17 617,62 eur rozsudkom okresného súdu. V závere vyjadril svoj súhlas s upustením od ústneho pojednávania.

18. Sťažovateľka v replike na vyjadrenie okresného súdu opakuje dôvody, pre ktoré považuje postup okresného súdu v danom exekučnom konaní za nesprávny, a zdôrazňuje nevyhnutnosť rozhodnúť o schválení rozvrhu výťažku, pričom reaguje aj na právne posúdenie veci okresným súdom. Sťažovateľka trvá na petite svojej ústavnej sťažnosti a žiada, aby jej ústavný súd v celom rozsahu vyhovel.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

IV.1. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

19. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010) a ich prípadné porušenie možno preskúmať spoločne.

20. Ústavný súd vo svojej judikatúre pravidelne zdôrazňuje, že účelom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K tomu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu, prípadne k nemu môže dôjsť aj iným zákonom predvídaným spôsobom nastoľujúcim právnú istotu (IV. ÚS 469/2020).

21. Pri hodnotení, či došlo k porušeniu predmetných práv, ústavný súd v súlade s judikatúrou ESLP berie do úvahy i) zložitosť vecí vrátane povahy sporu a jeho významu pre účastníka konania; ii) správanie účastníka konania a iii) postup súdu. V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu vecí) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

22. Ústavný súd zásadne konštatuje, že exekučné konanie spravidla treba považovať za konanie po právnej stránke, ako aj po faktickej (skutkovej) stránke za pomerne jednoduché. Je to dané tým, že o spore účastníkov exekučného konania bolo už právoplatne rozhodnuté vo veci samej exekučným titulom, ktorý je podkladom pre nariadenie exekúcie. Ústavný súd vzal na vedomie aj istú náročnosť vzniknutej procesnej situácie v napadnutom exekučnom konaní, ktorá bola spôsobená najmä konaním *contra legem* pôvodne menovaného súdneho exekútora, no v tejto

súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že exekučný súd znáša zodpovednosť nielen za nedostatky v postupe sudcov, ale aj za ďalšie osoby vstupujúce do konania v oficiálnom postavení (I. ÚS 702/2013, III. ÚS 33/2019, I. ÚS 346/2022) a nezabavuje ho to povinnosti postupovať v konaní bez prietáhov.

23. Ústavný súd zo zapožičaného súdneho spisu exekučného súdu ani z vyjadrení účastníkov konania nezistil nič, čo by bolo možné pričítať sťažovateľke na t'archu pri posudzovaní priebehu exekučného konania a postupu exekučného súdu v súvislosti s namietanými priet'ahmi v konaní.

24. Za rozhodné obdobie pri hodnotení postupu okresného súdu považuje ústavný súd časový úsek po 20. apríli 2006, keď sťažovateľka vstúpila do exekučného konania ako oprávnená. Po tomto dátume až do januára 2010 konal exekučný súd priebežne, pričom od júla 2007 do konca januára 2009 sa spis nachádzal na krajskom súde, ktorého postup nie je predmetom ústavného prieskumu v tomto konaní a toto obdobie nemožno pričítať na vrub okresnému súdu. Za problematické považuje ústavný súd najmä obdobie po rozhodnutí krajského súdu, ktorý uznesením z 28. januára 2010 zrušil uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým schválil rozvrh výť'azku z dražby nehnuteľností z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Na uvedené obdobie sa sústreďuje aj podstata argumentácie sťažovateľky. Uznesením krajského súdu sa teda exekučné konanie procesne dostalo do momentu, keď bolo potrebné opätovne rozhodnúť o návrhu na schválenie rozvrhu výť'azku pôvodného súdneho exekútora, na čo upozornila aj súdna exekútorka JUDr. Viera Uhríková vo svojom vyjadrení z 8. decembra 2010. Na výzvy okresného súdu pôvodnému exekútorovi JUDr. Jozefovi Švábovi na prevedenie finančných prostriedkov získaných z predaja nehnuteľností povinnej tento reagoval tak, že uvedenými finančnými prostriedkami nedisponuje a že je proti nemu vedené trestné konanie. Napriek tejto skutočnosti, že sa okresný súd s uvedenou situáciou oboznámil už v decembri 2011, opakovane ukladal pôvodnému súdnemu exekútorovi povinnosť previesť finančné prostriedky a následne až do januára 2021, keď podal novo poverený súdny exekútor podnet na čiastočné zastavenie exekúcie v časti vymoženej sumy, nič nekonal.

25. Okresný súd napokon uznesením zo 17. októbra 2022 vyhlásil exekúciu v časti vymoženej istiny za neprípustnú a v tej časti exekučné konanie zastavil. Konanie o schválení rozvrhu výť'azku z dražby nehnuteľností konanej 4. októbra 2006 zastavil. Trvalo mu teda 12 rokov a 9 mesiacov, kým opätovne rozhodol o návrhu na schválenie rozvrhu výť'azku a zaujal stanovisko k vzniknutej situácii. Toto obdobie v postupe exekučného súdu, ktoré bolo poznačené neefektívnou činnosťou, ale aj jeho úplnou nečinnosťou, nemožno ničím ospravedlniť.

26. Vzhľadom na uvedené dospel ústavný súd k záveru, že základné právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote bolo postupom okresného súdu v napadnutom konaní porušené (bod 1 výroku nálezu).

IV.2. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru:

27. Namietané porušenie týchto práv sťažovateľka odôvodnila nesprávnym právnym posúdením okresného súdu, ktorý odmietal rozhodnúť o návrhu na rozvrh výť'azku, pričom argumentoval tým, že nie je možné o rozvrhu výť'azku rozhodnúť, ak novo poverený súdny exekútor vymoženými

finančnými prostriedkami nedisponuje. Touto vedomou procesnou nečinnosťou založenou podľa sťažovateľky na nesprávnom právnom posúdení veci mal okresný súd odprieť sťažovateľke spravodlivosť (*denegatio iustitiae*).

28. Spôsobenie zbytočných prietáhov v konaní súdom môže založiť porušenie základného práva účastníka súdneho konania na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v zmysle čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy, ale spravidla neznamená odmietnutie spravodlivosti majúce za následok porušenie základného práva upraveného v čl. 46 ods. 1 ústavy (II. ÚS 8/01). K porušeniu tohto základného práva zbytočnými prietahmi v súdnom konaní by však mohlo dôjsť v prípade, ak by postup všeobecného súdu v takomto konaní v dôsledku zbytočných prietáhov viedol v konečnom dôsledku k zmareniu možnosti poskytnúť efektívnu a účinnú ochranu tým právam účastníka konania, ochrany ktorých sa domáha (III. ÚS 49/04, III. ÚS 348/05).

29. Ústavný súd dospel k záveru, že nie je dôvod sťažnosti v tejto časti vyhovieť. Vzhľadom na to, že okresný súd o návrhu na vyslovenie súhlasu s rozvrhom výťažku napokon rozhodol a jeho právne posúdenie bude predmetom ďalšieho konania (o stranami podanom odvolaní), ústavný súd uvádza, že intenzita zistených prietáhov nevedie k takému stavu, ktorý by bolo možné posúdiť ako celkové odmietnutie prístupu k spravodlivosti postupom okresného súdu (III. ÚS 704/2021), a preto ústavnej sťažnosti v tejto časti nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

30. Vzhľadom na skutočnosť, že príkaz konať bez zbytočných prietáhov v napadnutom konaní bol okresnému súdu daný nálezom ústavného súdu č. k. I ÚS 346/2022-63 z 27. septembra 2022 (bod 18 nálezu), ústavný súd v tejto časti ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 4 výroku tohto nálezu).

V.

Primerané finančné zadost'učinenie

31. Sťažovateľka si v ústavnej sťažnosti uplatnila nárok na priznanie primeraného finančného zadost'učinenie vo výške 2 000 eur. Ústavný súd uvádza, že cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany základného práva v prípadoch, v ktorých nepostačuje len samotné vyslovenie porušenia práva, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 469/2020).

32. Pri stanovení výšky finančného zadost'učinenia vzal ústavný súd do úvahy jednak dĺžku doterajšieho trvania napadnutého konania od momentu, keď sa sťažovateľka stala stranou napadnutého exekučného konania, no najmä obdobie 12 rokov a 9 mesiacov, počas ktorých okresný súd nerozhodol o návrhu na vyslovenie súhlasu s rozvrhom výťažku po zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu a vrátení veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Ústavný súd priznal sťažovateľke primerané finančné zadost'učinenie v plnej ňou požadovanej výške 2 000 eur (bod 2 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

33. V súlade s § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde priznal ústavný súd podľa výsledku konania sťažovateľke nárok na náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia (bod 3 výroku tohto nálezu).

34. Pri výpočte náhrady trov konania ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Základná sadzba tarifnej odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2022 predstavuje v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky sumu 193,83 eur (1/6 výpočtového základu) a náhrada hotových výdavkov za každý úkon právnej služby podľa § 16 ods. 3 predstavuje sumu 11,63 eur (1/100 výpočtového základu). Trovy konania sťažovateľky pozostávajú z tarifnej odmeny právneho zástupcu sťažovateľky za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti ústavnému súdu a vyjadrenie k stanovisku okresného súdu), ktoré boli všetky uskutočnené v roku 2022, spolu vo výške 581,49 eur (3 x 193,83 eur) a z nároku na náhradu hotových výdavkov právneho zástupcu v sume 34,89 eur (3 x 11,63 eur), spolu v sume 616,38 eur. Vzhľadom na to, že právny zástupca sťažovateľky je platiteľom dane z pridanej hodnoty, k tejto sume treba podľa § 18 ods. 3 vyhlášky pripočítať daň z pridanej hodnoty 123,28 eur. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku na náhradu trov konania ústavný súd ústavnej sťažnosti nevyhovel (bod 4 výroku nálezu).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. januára 2023

Robert Šorl
predseda senátu